

İlgili Kanun / Madde
4857 S. İşK/18-21

T.C.
İSTANBUL
BÖLGE ADLİYE MAHKEMESİ
48. HUKUK DAİRESİ

Esas No. 2024/1861

Karar No. 2025/978

Tarihi: 08/05/2025

- İŞ GÜVENCESİ İÇİN GEREKLİ ALTI AY KIDEM KOŞULUNUN GERÇEKLEŞMEMİŞ OLMASI
- FARKLI ÜST İŞVERENLERE HİZMET VEREN ARALARINDA ORGANİK BAĞ BULUNMAYAN İŞYERLERİNDEKİ ÇALIŞMALARIN ALTI AYLIK KIDEMİN HESAPLANMASINDA DİKKATE ALINAMAYACAĞI

ÖZETİ: Davalı şirketler arasında ortaklık yapısı, adres, ortaklıkları arasında akrabalık ilişkisi vs. gibi organik bağın varlığını gösteren bir kayıt bulunmadığı anlaşılmaktadır. Her ne kadar davacının Efe Yönetim şirketindeki çalışmasının sonlandığı 31.08.2022 tarihinden sonra hemen ertesi gün 01/09/2022 tarihinde diğer davalı Doyaş Yemek şirketine girişi yapılmış ise de her iki şirket adresi Beykoz ilçesi olmakla birinden çıkışı sonrası ertesi gün diğerinde iş başı yapmasının hayatın olağan akışına aykırı düşmeyeceği davalı Efe Yönetim şirketindeki işinin ihalenin sona ermesi sonrası 31.08.2022 tarihi itibarıyla son bulduğu, bizzat dava dilekçesinde her iki çalışma döneminin farklı farklı adreslerde farklı üst işverenlikler bünyesinde geçtiğinin belirtildiği üzere bahse konu Whatsapp yazışmalarının tek başına organik bağ ve birlikte istihdam olgularına varlığına delalet edemeyeceği, bu itibarla davacının davalı şirketler bünyesindeki çalışma sürelerinin birleştirilemeyeceği anlaşılmaktadır. Buna göre davacının davalı Doyaş Yemek Gıda ve Servis

Hizmetleri Sanayi Ticaret AŞ. bünyesinde geçen 01.09.2022-23.01.2023 tarihleri arasındaki hizmet süresi dikkate alındığında davacının 6 aylık kıdem koşulunu sağlayamadığı ve iş güvencesi hükümlerinden de yararlanamayacağı kanaatine varılmıştır.

Taraflar arasında görülen davada yukarıda esas ve karar numarası yazılan ilk derece mahkemesi kararının istinaf kanun yolunda incelenmesi istenmiş olmakla dairemizce yapılan inceleme sonucu gereği görüşülüp düşünüldü;

A- Davacı Talebinin Özeti:

Davacı vekili, davacının, 01.01.2022 tarihinde SGK kaydına göre Efe Yönetim Yemek Sosyal Hiz. AŞ. bünyesinde gıda mühendisi olarak işe başladığını, davalı firmalar arasında organik bağ bulunduğunu, ilk olarak Cumhuriyet Köyü Reşadiye Cad. No:7 Beykoz/İstanbul adresindeki Galip Öztürk Sevgi Evleri Çocuk Yuvası projesinde çalışan müvekkilinin daha sonra Şahinkaya Cd. No:106 Beykoz/İstanbul adresindeki Türk-Alman Üniversitesi bünyesindeki yemek hizmetinde çalıştığını, davacının Galip Öztürk Sevgi Evleri Çocuk Yuvası projesinde görevlendirilmek üzere işvereni tarafından bilgilendirildiğini, ancak daha sonra bu ihalenin alınmadığı gerekçe gösterilerek işine son verdiğini, davacının işine son verildikten sonra gıyabında işe gelmeme tutanakları düzenlenerek 23.01.2023 tarihi itibarıyla işten çıkış işlemi yapıldığını beyanla feshin geçersizliğine, davacının işe iadesine karar verilmesini talep etmiştir.

B- Davalılar Cevabının Özeti:

Davalı Efe Yönetim Yemek Sosyal Hizmetler AŞ. vekili, davanın husumet yönünden reddi gerektiğini, zamanaşımı itirazında bulduklarını, davalı şirketin resmi ve özel kuruluşlara işçi temin etmekte olduğunu, tüm işçilerle ihale usulü iş alındığını ve ihale dönemini kapsayan belirli süreli iş akdi yapıldığını, davacının davalı şirket tarafından üstlenilen Aile ve Sosyal Hizmetler Bakanlığı İstanbul İl Müdürlüğü'nün "yemek hizmet alım" işinde 01.01.2022 tarihinde çalışmaya başladığını, ihale konusu işyerinde davalı şirkete bağlı olarak çalışan davacı işçi ile birlikte toplam 320 işçinin iş akdinin "işin sona ermesi" nedeniyle 31.08.2022 tarihinde feshedildiğini, davacının belirtilen 9 aylık hizmet süresi dışında müvekkili şirket ile arasında herhangi bir hukuki ve fiili bir bağı bulunmadığını, davacının davalı şirketten ayrıldıktan sonra farklı bir üst işveren (Türk-Alman Üniversitesi) tarafından ihale edilen farklı bir şirkette çalıştığını, dava dilekçesinde müvekkil şirket ile diğer davalı Doyaş firması arasında organik bağ olduğu iddia edilmekte olduğunu, ancak bu iddianın tamamen gerçeklere aykırı olduğunu, müvekkili şirket ile diğer davalı Doyaş firması arasında hiçbir organik bağ bulunmadığını, sahipleri, hissedarları farklı kişiler olup faaliyet gösterdikleri işyeri adreslerinin farklı olduğunu, davacının son işverenin diğer davalı Doyaş firması olduğunu, davacının müvekkili şirketteki iş akdinin 31.08.2022 tarihinde son bulduğunu beyanla davanın

reddine karar verilmesini savunmuştur.

Davalı Doyaş Yemek Gıda ve Servis Hizmetleri Sanayi Ticaret AŞ. tarafından cevap dilekçesi sunulmamıştır.

C- İlk Derece Mahkemesi Kararının Özeti :

İlk Derece Mahkemesince toplanan deliller ve bilirkişi raporlarına dayanılarak davalılar arasında organik bulunduğu, buna bağlı olarak 6 aylık kıdem şartının sağlandığı, feshin ise geçersiz olduğu belirtilerek neticeten;

"**Davanın KABULÜ ile;**

1-Feshin **GEÇERSİZLİĞİNE** ve davacının **İŞE İADESİNE;**

2-Davacının yasal süre içinde başvurusuna rağmen davalı işverence süresi içinde işe başlatılmaması halinde ödenmesi gereken tazminat miktarının davacının kıdemi ve fesih nedeni dikkate alınarak takdiren davacının 4 aylık brüt ücreti (yasal kesintilerin infaz aşamasında değerlendirileceği düşünülerek brüt 10.008,00 TL X 4 = 40.032,00 TL) tutarında **TESPİTİNE;**

3-Davacı işinin işe iadesi için işverene süresi içinde müracaatı halinde hak kazanılacak olan ve kararın kesinleşmesine kadar en çok 4 aya kadar ücret ve diğer haklarının (yasal kesintilerin infaz aşamasında değerlendirileceği düşünülerek brüt 10.008,00 TL X 4 = 40.032,00 TL) davalılardan müştereken ve müteselsilen tahsilinin gerektiğinin **TESPİTİNE;** davacının işe başlaması halinde varsa peşin ödenen kıdem ve ihbar tazminatının bu alacaktan mahsubuna," karar verilmesi üzerine karara karşı davalılar vekillerince istinaf kanun yoluna başvurulmuştur.

D- İstinaf Başvurusu:

Davalı Efe Yönetim Yemek Sosyal Hizmetler AŞ. vekili istinaf dilekçesinde özetle; ilk derece mahkemesince Doyaş AŞ.'nin eski unvanının Efe Yönetim Ltd. Şti. olduğuna dair tespitin hatalı olduğunu, müvekkili şirketin 2019 yılında Efe Yönetim Yemek Sosyal Hizmetler Limited Şirketi unvanı ile kurulduğunu, bilahare müvekkili şirketin limited şirket olan vasfının anonim şirket olarak değiştirildiğini, müvekkili şirket ile diğer davalı şirket arasında organik bağ bulunmadığını, kararda adı geçen Hakan Turan'ın müvekkili şirkette herhangi bir görevi, yetkisi veya çalışmasının bulunmadığını, bu nedenlerle mahkemece organik bağın varlığına gerekçe olarak gösterilen tespitlerin hatalı olduğunu, sunulan mesaj içeriklerinin ise sıhhatli delil olarak değerlendirilmesinin isabetsiz olduğunu, dosyada davacı tarafından tanık beyanı, belge veya buna benzer herhangi bir delil sunulmadığını, tamamen soyut nitelikli ekran görüntüleri dışında mesaj içeriklerini doğrulayan bir delil bulunmadığını, bu nedenle Whatsapp ekran görüntülerine sıhhatli delil olarak itibar edilmesinin hukuka aykırı olduğunu beyanla davanın reddine karar verilmek üzere ilk derece mahkemesi kararının kaldırılmasını talep etmiştir.

Davalı Doyaş Yemek Gıda ve Servis Hizmetleri Sanayi Ticaret AŞ. vekili istinaf dilekçesinde özetle; davalı şirketlerin faaliyet adresleri, ortakları, yönetim kurulları ve çalışanlarının tamamen birbirinden farklı olduğunu, ortaklar

arasında benzerlik veya herhangi bir akrabalık ilişkisinin söz konusu olmadığını, Ticaret Sicil Müdürlüğü'nün bahse konu 07/06/2024 tarihli yazı cevabında Doyaş Yemek Gıda ve Servis Hizmetleri Sanayi Ticaret AŞ.'nin eski unvanına dair bir kayıt bulunmadığını, müvekkili şirketin kurulduğu 2000 yılından bu yana hiç bir zaman unvan değişikliği yapmadığını, ilgili müzekkere cevabında yer alan eski unvan bilgisinin diğer davalı Efe Yönetim Yemek Sosyal Hizmetler AŞ.'ye ait olduğunu, Efe firmasının şirket yapısını limited şirketten anonim şirkete çevirmek suretiyle unvan değişikliği yaptığını, mahkeme gerekçesinin hatalı olduğunu, öte yandan Whatsapp ekran görüntüsü olduğu iddiasıyla davacı tarafından dosyaya ibraz edilen kayıtların hukuka uygun delil olarak kabul edilebilir nitelikte olmadığını, davacı tarafın dayandığı görüntülerin gerçekliği, doğruluğu, elde edilme yöntemi açısından hukuka uygunluk denetimine kesinlikle elverişli olmadığını, whatsapp konuşması olduğu iddia edilen kayıtları destekleyen hiçbir bir delil veya emare bulunmadığını beyanla davanın reddine karar verilmek üzere ilk derece mahkemesi kararının kaldırılmasını talep etmiştir.

E- Delillerin Değerlendirilmesi ve Gerekçe:

6100 sayılı Hukuk Muhakemeleri Kanunu'nun 341 ve devamı maddeleri uyarınca ve özellikle istinaf incelemesinin kapsamının öngörülmediği 355. maddeye göre re'sen gözetilecek kamu düzenine aykırılık halleri dışında istinaf incelemesi istinaf dilekçesinde belirtilen sebeplerle sınırlı olarak yapılır.

Bu açıklama çerçevesinde bakıldığında açılan dava, davalı bünyesinde çalışan davacının iş akdinin feshi işleminin geçersizliği ve işe iade talebine ilişkindir.

4857 sayılı İş Kanununun 18. maddesi uyarınca "Otuz veya daha fazla işçi çalıştıran işyerlerinde en az altı aylık kıdemi olan işçinin belirsiz süreli iş sözleşmesini fesih eden işveren, işçinin yeterliliğinden veya davranışlarından ya da işletmenin, işyerinin veya işin gereklerinden kaynaklanan geçerli bir sebebe dayanmak zorundadır". Aynı şekilde sözleşmenin feshinde uyulacak yöntemin düzenlendiği 19. maddede de "İşveren fesih bildirimini yazılı olarak yapmak ve fesih sebebini açık ve kesin bir şekilde belirtmek zorundadır. Hakkındaki iddialara karşı savunmasını almadan bir işçinin belirsiz süreli iş sözleşmesi, o işçinin davranışı veya verimi ile ilgili nedenlerle feshedilemez. Ancak, işverenin 25 inci maddenin (II) numaralı bendi şartlarına uygun fesih hakkı saklıdır." hükmü öngörülmüştür. Aynı yasanın 20/1 maddesi ise işe iade davasının fesih bildirimiminin işçiye tebliğinden itibaren bir ay içinde açılmasını şart koşmuştur.

Somut olayda işe iade davası için gerekli usuli şartlar açısından hizmet (iş) akdinin belirsiz süreli olduğu, yapılan feshin tebliği ve davanın açıldığı tarih itibariyle yasal bir aylık süre içinde arabuluculuk yoluna başvurulduğu, akabinde yasal 2 haftalık süre içerisinde davanın açıldığı, davalı işyerinin otuzun üzerinde işçi çalıştırdığı ve davacının iş güvencesi kapsamı dışında kalan işveren vekili veya yardımcısı konumunda bulunmadığı hususlarında ihtilaf yoktur.

Diğer usuli şart olarak; davacı işçinin davalıya ait işyerinde fesih tarihine

kadar 6 aylık kıdemini doldurmuş olması gerekmekte, taraflar arasında bu hususta ihtilaf bulunmaktadır. Öte yandan davalılar arasında organik bağ bulunup bulunmadığı, organik bağın varlığının yanında birlikte istihdamın da bulunup bulunmadığı, bu kapsamda davacının davalı şirketler bünyesindeki çalışmalarının birleştirilmesinin mümkün olup olmadığı ve 6 aylık kıdem dolup dolmadığı noktasında taraflar arasında uyuşmazlık bulunmaktadır.

Dosya içeriği ve SGK kayıtları göre, davacının çalışmasının iki dönem halinde olup ilk dönemin 01.01.2022-31.08.2022 tarihleri arasında davalı Efe Yönetim Yemek Sosyal Hizmetler AŞ. bünyesinde, ikinci dönemin ise 01.09.2022-23.01.2023 tarihleri arasında diğer davalı Doyaş Yemek Gıda ve Servis Hizmetleri Sanayi Ticaret AŞ. bünyesinde çalıştığı anlaşılmaktadır. İlk derece mahkemesince davacının aralıksız çalıştığı, Ticaret sicil müdürlüğünün 07/06/2024 tarihli yazı cevabına göre Doyaş Yemek şirketinin eski unvanının Efe Yönetim şirketi olduğu, Hakan Turan'ın yönetim kurulu üyesi olduğu, Whatsapp yazışmalarından ise yazışma tarihlerinde davacının Efe Yönetim Yemek şirketindeki çalışma döneminde Doyaş Yemek şirketi yetkilileri ile görüştüğü, şirketler arasında organik bağın da bulunduğu, feshin de yazılı olmayıp geçersiz olduğu belirtilerek davanın kabulüne karar verilmiştir. Mahkemece her ne kadar Ticaret Sicil Müdürlüğünün 07/06/2024 tarihli yazı cevabına göre Doyaş Yemek şirketinin eski unvanının Efe Yönetim şirketi olduğu, H. T'nin da yönetim kurulu üyesi olduğu belirtilmiş ise de bahse konu yazıda Doyaş Yemek şirketinin eski unvanına dair bir kayıt bulunmadığı, eski unvan bilgisinin diğer davalı Efe Yönetim şirketine ait olduğu, yazı cevabına göre eski unvan bilgisinin davalı Efe firmasının şirket yapısının limited şirketten anonim şirkete çevrildiğine yönelik olduğu, yine H. T'nin ise davalı Efe Yönetim şirketi ile ilgisinin bulunmadığı, adı geçen kişinin diğer davalı Doyaş Yemek şirketinin yetkilisi olduğu anlaşılmaktadır. Bu itibarla ilk derece mahkemesi kabulünün aksine davalı şirketler arasında ortaklık yapısı, adres, ortaklıkları arasında akrabalık ilişkisi vs. gibi organik bağın varlığını gösteren bir kayıt bulunmadığı anlaşılmaktadır. Her ne kadar davacının Efe Yönetim şirketindeki çalışmasının sonlandığı 31.08.2022 tarihinden sonra hemen ertesi gün 01/09/2022 tarihinde diğer davalı Doyaş Yemek şirketine girişi yapılmış ise de her iki şirket adresi Beykoz ilçesi olmakla birinden çıkışı sonrası ertesi gün diğerinde iş başı yapmasının hayatın olağan akışına aykırı düşmeyeceği davalı Efe Yönetim şirketindeki işinin ihalenin sona ermesi sonrası 31.08.2022 tarihi itibarıyla son bulduğu, bizzat dava dilekçesinde her iki çalışma döneminin farklı farklı adreslerde farklı üst işverenlikler bünyesinde geçtiğinin belirtildiği üzere bahse konu Whatsapp yazışmalarının tek başına organik bağ ve birlikte istihdam olgularına varlığına delalet edemeyeceği, bu itibarla davacının davalı şirketler bünyesindeki çalışma sürelerinin birleştirilemeyeceği anlaşılmaktadır. Buna göre davacının davalı Doyaş Yemek Gıda ve Servis Hizmetleri Sanayi Ticaret AŞ. bünyesinde geçen 01.09.2022-23.01.2023 tarihleri arasındaki hizmet süresi dikkate alındığında davacının 6 aylık kıdem koşulunu sağlayamadığı ve iş güvencesi

hükümlerinden de yararlanamayacağı kanaatine varılmıştır. Bu itibarla ilk derece mahkemesince belirtilen gerekçeyle davanın reddine karar verilmesi gerekirken davanın kabulü isabetli olmamıştır. Davalılar istinaf itirazlarında haklı olup ilk derece mahkemesi kararı kaldırılarak esas hakkında yeniden hüküm kurulmasına ve davanın reddine karar vermek gerekmiştir.

Yukarıda açıklanan nedenlerle; istinaf sebepleri ve kamu düzeni ile sınırlı olarak yapılan değerlendirmeye göre, davacının 6 aylık kıdem koşulunu sağlayamadığı ve iş güvencesi hükümlerinden de yararlanamayacağı dikkate alınarak davanın reddine karar verilmesi gerekirken mahkemece davanın kabulü isabetli değil ise de kanunun olaya uygulanmasına ilişkin bu hatanın düzeltilmesi için yeniden yargılama yapılmasına gerek bulunmadığından, davalılar vekillerinin istinaf başvurularının kabulü ile HMK'nın 353/1-b.2 ve 4857 Sayılı İş Kanunu'nun 20/3'üncü maddeleri uyarınca ilk derece mahkemesi kararı kaldırılarak esas hakkında yeniden hüküm kurulmasına ve davanın reddine karar vermek gerektiği kanaatine varılarak aşağıdaki şekilde hüküm kurulmuştur.

HÜKÜM : Gereğeleri yukarıda açıklandığı üzere;

1-Davalı Efe Yönetim Yemek Sosyal Hizmetler AŞ. ve Doyaş Yemek Gıda ve Servis Hizmetleri Sanayi Ticaret AŞ. vekillerinin istinaf başvurularının ayrı ayrı KABULÜ ile ilk derece mahkemesi kararının, HMK'nın 353/1-b.2 maddesi gereğince KALDIRILMASINA,

2-Davanın REDDİNE,

3-Harçlar kanunu gereğince alınması gereken 615,40 TL harçtan, davacı tarafından yatırılan 179,90 TL peşin harcın mahsubu ile bakiye 435,50 TL harcın davacıdan alınarak hazineye gelirkaydına, daha önce yazılan harç tahsil müzekkeresinin iptaline, davalılar tarafından bakiye karar harcı yatırılmış ise yatıran davalıya iadesine, harç tahsil ve iade işlemlerinin ilk derece mahkemesince yerine getirilmesine,

4-Davacı tarafından yapılan yargılama giderlerinin davacı üzerinde bırakılmasına,

5-Davalı Efe Yönetim Yemek Sosyal Hizmetler AŞ. tarafından 1.169,40 TL istinaf başvurma harcınındavacıdan alınarak anılan davalıya verilmesine,

Davalı Efe Yönetim Yemek Sosyal Hizmetler AŞ. tarafından istinaf öncesi ve istinaf aşamasında yapılan yargılama gideri olmadığından bu konuda karar verilmesine yer olmadığına,

6-Davalı Doyaş Yemek Gıda ve Servis Hizmetleri Sanayi Ticaret AŞ. tarafından 1.169,40 TL istinaf başvurma harcı ile ilk derece aşamasında yapılan 238,00 TL olmak üzere toplam 1.407,40 TL yargılama giderinin davacıdan alınarak anılan davalıya verilmesine,

Davalı Doyaş Yemek Gıda ve Servis Hizmetleri Sanayi Ticaret AŞ. tarafından istinaf aşamasında yapılan yargılama gideri olmadığından bu konuda karar verilmesine yer olmadığına,

7-Arabiluculuk aşamasında Adalet Bakanlığı bütçesinden karşılanan 1.680,00 TL arabuluculuk giderinin davacıdan alınarak hazineye gelir kaydına, daha önce yazılan harç tahsil müzekkerelerinin iptali ile davalılar tarafından Arabuluculuk ücret tahsiline ilişkin yatırılan tutar var ise yatıran davalıya iadesine, zorunlu arabuluculuk giderlerinin tahsiline ilişkin işlemlerin ilk derece mahkemesi tarafından yerine getirilmesine,

8-Davalılar kendilerini vekil ile temsil ettirdiklerinden Dairemiz karar tarihinde yürürlükte bulunan AAÜT uyarınca 30.000,00 TL maktu vekalet ücretinin davacıdan alınarak davalılara verilmesine,

9-Davalılar tarafından yatırılan istinaf karar harçlarının istek halinde davalılara iadesine,

10-İstinaf incelemesi duruşma açılmaksızın dosya üzerinden yapıldığından taraflar lehine istinaf vekalet ücreti takdirine yer olmadığına,

11-Taraflarca yatırılıp harcanmayan avansın taraflara iadesine,

12-Kararın tebliğine, harç tahsiline/iadesine ve avans iadesine ilişkin işlemlerin İlk Derece Mahkemesi tarafından yerine getirilmesine,

Dair; dosya üzerinden yapılan inceleme sonunda, 7036 sayılı İş Mahkemeleri Kanunu'nun 8/1-a ve 4857 sayılı İş Kanunu'nun 20/3 maddeleri uyarınca mahiyeti itibarıyla **KESİN** olmak üzere 08/05/2025 tarihinde oy birliği ile karar verildi.